

Geneza cap. 27-36

Cap. 27

Isaac îmbătrânise și ochii îi slăbiseră, așa că nu mai vedea. Atunci a chemat pe **Esau**, fiul lui cel mai mare, și i-a zis: „Fiule!” „Iată-mă”, i-a răspuns el. Isaac a zis: „Iată, am îmbătrânit și nu știu ziua morții mele. Acum dar, te rog, ia-ți **armele**, **tolba** și **arcul**, du-te la câmp și adu-mi vânat. Fă-mi o mâncare, cum îmi place mie, și adu-mi s-o mănânc, ca să te binecuvânteze **sufletul** meu înainte de a muri.”

Rebeca a ascultat ce spunea Isaac fiului său **Esau**. Și Esau s-a dus la câmp, ca să prindă **vânatul** și să-l aducă. Apoi, Rebeca a zis fiului său **Iacov**: „Iată, am auzit pe **tatăl** tău vorbind astfel fratelui tău **Esau**: ‘Adu-mi **vânat** și fă-mi o mâncare ca să mănânc, și te voi binecuvânta înaintea Domnului, înainte de moartea mea.’ Acum, fiule, ascultă **sfatul** meu și fă ce îți poruncesc. Du-te de ia-mi din turmă doi iezi buni, ca să fac din ei tatălui tău o mâncare gustoasă, cum îi place; tu ai s-o duci tatălui tău s-o mănânce, ca să te binecuvânteze înainte de moartea lui.”

Iacov a răspuns mamei sale: „Iată, fratele meu **Esau** este păros, iar eu n-am păr deloc. Poate că tatăl meu mă va pipăi și voi trece drept **mincinos** înaintea lui și, în loc de binecuvântare, voi face să vină peste mine blestemul.”

Mama sa i-a zis: „**Blestemul** acesta, fiule, să cadă peste mine! Ascultă numai **sfatul** meu și du-te de adu-mi-i.” Iacov s-a dus de i-a luat și i-a adus mamei sale, care a făcut o mâncare cum îi plăcea tatălui său. În urmă, **Rebeca** a luat hainele cele bune ale lui **Esau**, fiul ei cel mai mare, care se găseau acasă, și le-a pus pe **Iacov**, fiul ei cel mai tânăr. I-a acoperit cu **pielea iezielor** măinile și gâtul, care erau fără păr. Și a dat în mâna fiului său Iacov mâncarea gustoasă și pâinea pe care le pregătise.

El a venit la **tatăl** său și a zis: „Tată!” „Iată-mă”, a zis Isaac. „Cine ești tu, fiule?” Iacov a răspuns tatălui său: „Eu sunt **Esau**, fiul tău cel mai mare; am făcut ce mi-ai spus. Scoală-te, rogu-te, șezi de mănâncă din vânatul meu, pentru ca să mă binecuvânteze **sufletul** tău!”

Isaac a zis fiului său: „Cum, l-ai și găsit, fiule?” Și **Iacov** a răspuns: „**Domnul** Dumnezeul tău mi l-a scos înainte.” **Iacov** s-a apropiat de tatăl său **Isaac**, care l-a pipăit și a zis: „Glasul este glasul lui **Iacov**, dar mâinile sunt mâinile lui **Esau**.” Nu l-a cunoscut, pentru că mâinile îi erau păroase, ca mâinile fratelui său **Esau**, și l-a binecuvântat.

Isaac a zis: „Tu ești deci fiul meu Esau?” Și **Iacov** a răspuns: „Eu sunt.” **Isaac** a zis: „Adu-mi să mănânc din vânatul fiului meu, ca **sufletul** meu să te binecuvânteze.” **Iacov** i-a adus, și el a mâncat; i-a adus și vin și a băut. Atunci, tatăl său, **Isaac**, i-a zis: „Apropie-te dar și sărută-mă, fiule.”

Iacov s-a apropiat și l-a sărutat. **Isaac** a simțit mirosul hainelor lui; apoi l-a binecuvântat și a zis: „Iată, **mirosul** fiului meu este ca mirosul unui câmp pe care l-a binecuvântat **Domnul**. Să-ți dea **Dumnezeu** rouă din cer și grăsimea pământului, grâu și vin din belșug! Să-ți fie supuse noroade, și neamuri să se închine înaintea ta! Să fii **stăpânul** fraților tăi, și **fiii mamei tale** să se închine înaintea ta! **Blestemat** să fie oricine te va blestema și **binecuvântat** să fie oricine te va binecuvânta.”

Isaac sfârșise de binecuvântat pe **Iacov** și abia plecase **Iacov** de la tatăl său **Isaac**, când fratele său **Esau** s-a întors de la vânătoare. A făcut și el o mâncare gustoasă, pe care a adus-o tatălui său. Și a zis tatălui său: „Tată, scoală-te și mănâncă din vânatul fiului tău, pentru ca să mă binecuvânteze sufletul tău!”

Tatăl său **Isaac** i-a zis: „Cine ești tu?” Și el a răspuns: „Eu sunt **fiul tău cel mai mare**, **Esau**.” **Isaac** s-a însălmântat foarte tare și a zis: „Cine este atunci cel ce a prins vânat și mi l-a adus? Eu am mâncat din toate înainte de a veni tu și l-am binecuvântat. De aceea va rămâne binecuvântat.”

Când a auzit **Esau** cuvintele tatălui său, a scos mari țipete, pline de amărăciune, și a zis tatălui său: „Binecuvântează-mă și pe mine, tată!”

Isaac a zis: „**Fratele tău** a venit cu vicleșug și ți-a luat binecuvântarea.” **Esau** a zis: „Da, nu degeaba i-au pus numele **Iacov**, căci m-a înșelat de două ori. Mi-a luat dreptul de întâi născut și iată-l acum că a venit de mi-a luat și binecuvântarea!” Și a zis: „N-ai păstrat nicio **binecuvântare** pentru mine?”

Isaac a răspuns și a zis lui **Esau**: „Iată, l-am făcut **stăpân** peste tine și i-am dat ca slujitori pe toți frații lui, l-am înzestrat cu grâu și vin din belșug. Ce mai pot face oare pentru tine, fiule?”

Esau a zis tatălui său: „N-ai decât această singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă și pe mine, tată!” Și Esau a ridicat glasul și a plâns.

Tatăl său **Isaac** a răspuns și i-a zis: „Iată! **Locuința** ta va fi lipsită de grăsimea pământului și de roua cerului, de sus. Vei trăi din sabia ta și vei sluji fratelui tău, Dar, când te vei răscula, Vei scutura **jugul** lui de pe gâtul tău!”

Esau a prins ură pe Iacov din pricina **binecuvântării** cu care-l binecuvântase tatăl său. Și Esau zicea în inima sa: „Zilele de bocet pentru tatăl meu sunt aproape, și apoi am să ucid pe fratele meu **Iacov**.”

Și au spus **Rebecăi** cuvintele lui Esau, fiul ei cel mai mare. Ea a trimis atunci de a chemat pe **Iacov**, fiul ei cel mai tânăr, și i-a zis: „Iată, fratele tău Esau vrea să se răzbune pe tine, omorându-te. Acum, fiule, ascultă sfatul meu: scoală-te, fugi la fratele meu **Laban**, în Haran, și rămâi la el câtăva vreme, până se va potoli mânia fratelui tău, până va trece de la tine urgia fratelui tău și va uita ce i-ai făcut. Atunci voi trimite să te cheme. Pentru ce să fiu lipsită de voi amândoi într-o zi?”

Rebeca a zis lui **Isaac**: „M-am scârbit de viață din pricina **fetelor lui Het**. Dacă Iacov va lua o asemenea **nevastă** dintre fetele lui Het, dintre fetele țării acesteia, la ce-mi mai este bună viața?”

Cap. 28

Isaac a chemat pe **Iacov**, l-a binecuvântat și i-a dat **porunca** aceasta: „Să nu-ți iei **nevastă** dintre fetele lui Canaan. Scoală-te, du-te la Padan-Aram, în casa lui **Betuel**, tatăl mamei tale, și ia-ți de acolo o nevastă dintre **fetele lui Laban**, fratele mamei tale. Dumnezeu cel **Atotputernic** să te binecuvânteze, să te facă să crești și să te înmulțești, ca să ajungi **o ceată de noroadă**! Să-ți dea binecuvântarea lui **Avraam**, ție și seminței tale cu tine, ca să stăpânești țara în care locuiești ca **străin** și pe care a dat-o lui Avraam.” Și Isaac a trimis pe Iacov, care s-a dus la Padan-Aram, la **Laban**, fiul lui Betuel, Arameul, fratele **Rebecăi**, mama lui **Iacov** și a lui **Esau**.

Esau a văzut că Isaac binecuvântase pe **Iacov** și-l trimisese la Padan-Aram, ca să-și ia **nevastă** de acolo, și că, binecuvântându-l, îi dăduse **porunca** aceasta: „Să nu-ți iei

nevastă dintre fetele lui Canaan.” A văzut că **Iacov** ascultase de tatăl său și de mama sa și plecase la Padan-Aram. **Esau** a înțeles astfel că **fetele lui Canaan** nu-i plăceau tatălui său Isaac. Și Esau s-a dus la **Ismael**. El a mai luat de nevastă, pe lângă nevestele pe care le avea, pe **Mahalat**, fata lui Ismael, fiul lui Avraam, și sora lui Nebaiot.

Iacov a plecat din Beer-Șeba și și-a luat drumul spre Haran. A ajuns într-un loc unde a rămas peste noapte, căci asfințise soarele. A luat **o piatră** de acolo, a pus-o căpătâi și s-a culcat în locul acela. Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. **Îngerii lui Dumnezeu** se suiau și se coborau pe scara aceea. Și **Domnul** stătea deasupra ei și zicea: „Eu sunt **Domnul** Dumnezeul tatălui tău **Avraam** și Dumnezeul lui **Isaac**. Pământul pe care ești culcat ți-l voi da ție și seminței tale. **Sămânța** ta va fi ca pulberea pământului; te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi și toate **famiile pământului** vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta. Iată, **Eu sunt cu tine**; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta, căci nu te voi părăsi până nu voi **împlini** ce-ți spun.”

Iacov s-a trezit din somn și a zis: „Cu adevărat, **Domnul** este în locul acesta, și eu n-am știut.” I-a fost frică și a zis: „Cât de înfricoșat este locul acesta! Aici este **casa lui Dumnezeu**, aici este **poarta cerurilor!**”

Și Iacov s-a sculat dis-de-dimineată, a luat **piatra** pe care o pusese căpătâi, a pus-o ca **stâlp** de aducere aminte și a turnat **untdelemn** pe vârful ei. A dat locului acestuia numele **Betel**, dar mai înainte cetatea se chema **Luz**.

Iacov a făcut o juruință și a zis: „Dacă va fi **Dumnezeu** cu mine și mă va păzi în timpul **călătoriei** pe care o fac, dacă-mi va da pâine să mănânc și haine să mă îmbrac și dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi **Dumnezeul meu**; piatra aceasta pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte va fi **casa lui Dumnezeu** și Îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da.”

Cap. 29

Iacov a pornit la drum și s-a dus în țara celor ce locuiesc la Răsărit.

S-a uitat înainte și iată că pe câmp era **o fântână**, și lângă ea erau trei turme de oi care

se odihneau, căci la fântâna aceasta obișnuiau ciobanii să-și adape turmele. Și **piatra** de pe gura fântânii era mare. Toate turmele se strângeau acolo; **ciobanii** prăvăleau piatra de pe gura fântânii, adăpau turmele și apoi puneau piatra iarăși la loc pe gura fântânii.

Iacov a zis păstorilor: „Fraților, de unde sunteți?” „Din Haran”, au răspuns ei. El le-a zis: „Cunoașteți pe **Laban**, fiul lui Nahor?” „Îl cunoaștem”, i-au răspuns ei. El le-a zis: „Este sănătos?” „Sănătos”, au răspuns ei. Și tocmai atunci venea **Rahela**, fata lui, cu oile. El a zis: „Iată, soarele este încă sus și-i prea devreme ca să strângeți **vitele**: adăpați oile, apoi duceți-vă și pașteți-le iarăși.”

Ei au răspuns: „Nu putem până nu se vor strânge toate turmele; atunci se prăvălește piatra de pe gura fântânii și vom adăpa oile.”

Pe când le vorbea el încă, vine **Rahela** cu oile tatălui său, căci ea le păzea. Când a văzut Iacov pe **Rahela**, fata lui Laban, fratele mamei sale, și **turma** lui Laban, fratele mamei sale, s-a apropiat, a prăvălit piatra de pe gura fântânii și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale. Apoi **Iacov** a sărutat pe **Rahela** și a început să plângă tare. Iacov a spus Rahelei că este **rudă** cu tatăl ei, că este fiul Rebecăi. Și ea a dat fuga de a spus tatălui său.

Cum a auzit **Laban** de Iacov, fiul surorii sale, i-a alergat înainte, l-a îmbrățișat, l-a sărutat și l-a adus în casă. Iacov a istorisit lui Laban toate cele întâmplate. Și Laban i-a zis: „Cu adevărat, tu ești os din oasele mele și carne din carnea mea!” Iacov a stat la Laban o lună.

Apoi **Laban** a zis lui Iacov: „Fiindcă ești **rudă** cu mine, să-mi slujești oare degeaba? Spune-mi ce **simbrie** vrei?” Laban însă avea două fete: cea mai mare se numea **Lea** și cea mai mică, **Rahela**. Lea avea ochii slabi, dar Rahela era frumoasă la statură și mândră la față. **Iacov** iubea pe **Rahela** și a zis: „Îți voi sluji șapte ani pentru **Rahela**, fata ta cea mai mică.” Și Laban a răspuns: „Mai bine să ți-o dau ție, decât s-o dau altuia. Rămâi la mine!” Astfel, **Iacov** a slujit șapte ani pentru **Rahela**; și anii aceștia i s-au părut ca vreo câteva zile, pentru că o iubea.

În urmă, **Iacov** a zis lui **Laban**: „Dă-mi **nevasta**, căci mi s-a împlinit sorocul, ca să intru la ea.” Laban a adunat pe toți oamenii locului și a făcut un ospăț. Seara, a luat pe fiică-sa **Lea** și a adus-o la Iacov, care s-a culcat cu ea. Și Laban a dat ca **roabă** fetei sale Lea pe roaba sa **Zilpa**.

A doua zi dimineață, iată că era **Lea**. Atunci, Iacov a zis lui Laban: „Ce mi-ai făcut? Nu ți-am slujit oare pentru **Rahela**? Pentru ce m-ai înșelat?” Laban a răspuns: „În locul acesta nu-i obicei să se dea cea mai tânără înaintea celei mai mari. Isprăvește săptămâna cu aceasta, și-ți vom da și pe cealaltă pentru slujba pe care o vei mai face la mine alți șapte ani.” Iacov a făcut așa și a isprăvit săptămâna cu **Lea**; apoi, Laban i-a dat de nevastă pe fiică-sa **Rahela**. Și Laban a dat ca roabă fetei sale Rahela pe roaba sa **Bilha**. Iacov a intrat și la **Rahela**, pe care o iubea mai mult decât pe Lea, și a mai slujit la Laban alți șapte ani.

Domnul a văzut că **Lea** nu era iubită și a făcut-o să aibă **copii**, pe când **Rahela** era stearpă. **Lea** a rămas însărcinată și a născut un fiu, căruia i-a pus numele **Ruben** (Vedeți fiu); „căci”, a zis ea, „Domnul a văzut mâhnirea mea, și acum bărbatul meu are să mă iubească negreșit”. A rămas iarăși însărcinată și a născut un fiu și a zis: „Domnul a auzit că nu eram iubită și mi-a dat și pe acesta.” De aceea, i-a pus numele **Simeon** (Ascultare). Iar a rămas însărcinată și a născut un fiu și a zis: „De data aceasta, bărbatul meu se va alipi de mine, căci i-am născut trei fii.” De aceea i-a pus numele Levi (Alipire). A rămas iarăși însărcinată și a născut un fiu, și a zis: „De data aceasta, voi lăuda pe Domnul.” De aceea i-a pus numele **Iuda** (Lăudat fie Domnul!). Și a încetat să mai nască.

Cap. 30

Când a văzut **Rahela** că nu face copii lui Iacov, a pizmuit pe soră-sa și a zis lui Iacov: „Dă-mi copii ori mor!” **Iacov** s-a mâniat pe **Rahela** și a zis: „Sunt eu oare în locul lui Dumnezeu, care te-a oprit să ai copii?” Ea a zis: „Iată roaba mea **Bilha**; culcă-te cu ea, ca să nască pe genunchii mei și să am și eu copii prin ea.” Și i-a dat de nevastă pe roaba ei **Bilha**, și Iacov s-a culcat cu ea. **Bilha** a rămas însărcinată și a născut lui Iacov un fiu. Rahela a zis: „Mi-a făcut **Dumnezeu dreptate** și mi-a auzit glasul și mi-a dăruit un fiu.” De aceea i-a pus numele **Dan** (A judecat). **Bilha**, roaba Rahelei, a rămas iar însărcinată și a născut lui Iacov un al doilea fiu. Rahela a zis: „Am luptat cu Dumnezeu împotriva surorii mele și am biruit.” De aceea i-a pus numele **Neftali** (Luptele lui Dumnezeu).

Când a văzut **Lea** că nu mai naște, a luat pe roaba sa **Zilpa** și a dat-o lui Iacov de nevastă. Zilpa, roaba Leei, a născut lui Iacov un fiu. „Cu noroc!” a zis Lea. De aceea i-a pus numele **Gad** (Noroc). Zilpa, roaba Leei, a născut un al doilea fiu lui Iacov. „Ce fericită sunt!” a zis Lea; „căci femeile mă vor numi fericită.” De aceea i-a pus numele

Așer (Fericit).

Ruben a ieșit odată afară, pe vremea seceratului grâului, și a găsit **mandragore** pe câmp. Le-a adus mamei sale **Lea**. Atunci, **Rahela** a zis **Leei**: „Dă-mi, te rog, din mandragorele fiului tău.” Ea i-a răspuns: „Nu-ți ajunge că mi-ai luat bărbatul, de vrei să iei și mandragorele fiului meu?” Și **Rahela** a zis: „Ei bine! Poate să se culce cu tine în noaptea aceasta pentru mandragorele fiului tău.”

Seara, pe când se întorcea **Iacov** de la câmp, **Lea** i-a ieșit înainte și a zis: „La mine ai să vii, căci te-am cumpărat cu **mandragorele** fiului meu.” Și în noaptea aceea s-a culcat cu ea. Dumnezeu a ascultat pe **Lea**, care a rămas însărcinată și a născut lui **Iacov** al cincilea fiu. **Lea** a zis: „M-a răsplătit Dumnezeu, pentru că am dat bărbatului meu pe roaba mea.” De aceea i-a pus numele **Isahar** (Răsplătire). **Lea** a rămas iarăși însărcinată și a născut un al șaselea fiu lui **Iacov**. **Lea** a zis: „Frumos dar mi-a dat Dumnezeu! De data aceasta, bărbatul meu va locui cu mine, căci i-am născut șase fii.” De aceea i-a pus numele **Zabulon** (Locuință). În urmă, a născut o fată, căreia i-a pus numele **Dina** (Judecată).

Dumnezeu și-a adus aminte de **Rahela**, a ascultat-o și a făcut-o să aibă copii. Ea a rămas însărcinată și a născut un fiu și a zis: „Mi-a luat Dumnezeu ocara!” Și i-a pus numele **Iosif** (Adaos), zicând: „Domnul să-mi mai adauge un fiu!”

După ce a născut **Rahela** pe **Iosif**, **Iacov** a zis lui **Laban**: „Lasă-mă să plec, ca să mă duc acasă, în țara mea. Dă-mi **nevestele** și **copiii**, pentru care ți-am slujit, și voi pleca, fiindcă știi ce slujbă ți-am făcut.”

Laban i-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, mai zăbovește; văd bine că **Domnul** m-a binecuvântat din pricina ta; hotărăște-mi **simbria** ta și ți-o voi da.” **Iacov** i-a răspuns: „Știi cum ți-am slujit și cum ți-au propășit vitele cu mine, căci puținul pe care-l aveai înainte de venirea mea a crescut mult și **Domnul** te-a binecuvântat ori încotro am mers eu. Acum, când am să muncesc și pentru casa mea?”

Laban a zis: „Ce să-ți dau?” Și **Iacov** a răspuns: „Să nu-mi dai nimic. Dacă te învoiești cu ce-ți voi spune, îți voi paște turma și mai departe și o voi păzi. Azi am să trec prin toată turma ta; am să pun deoparte din oi orice **miel sein** și pestriț și orice **miel negru**, și din **capre**, tot ce este pestriț și sein. Aceasta să fie **simbria** mea. Iată cum se va dovedi cinstea mea: de acum încolo, când ai să vii să-mi vezi **simbria**, tot ce nu va fi sein și pestriț între **capre** și negru între miei și se va găsi la mine să fie socotit ca furat.” **Laban**

a zis: „Bine! Fie așa cum ai zis.”

În aceeași zi, a pus deoparte **țapii bălțați** și pestriți, toate **caprele** seine și pestrițe, toate cele ce aveau alb pe ele și toți **mieii** care erau negri. Le-a dat în mâinile fiilor săi. Apoi a pus o depărtare de trei zile de drum între el și Iacov, și Iacov păștea celelalte oi ale lui Laban.

Iacov a luat **nuiiele verzi** de plop, de migdal și de platan; a despuiat de pe ele fâșii de coajă și a făcut să se vadă albeața care era pe nuiiele. Apoi a pus nuiielele pe care le despuiasă de coajă în **igheaburi**, în adăpători, sub ochii oilor care veneau să bea, ca, atunci când vor veni să bea, să zămislească. **Oile** zămisleau uitându-se la nuiiele și făceau miei bălțați, seini și pestriți. **Iacov** despărțea mieii aceștia și abătea fețele oilor din turma lui Laban către cele seine și bălțate. Și-a făcut astfel turme deosebite, pe care nu le-a împreunat cu turma lui Laban. Ori de câte ori se înfierbântau **oile** cele mai tari, Iacov punea nuiielele în igheaburi, sub ochii oilor, ca ele să zămislească uitându-se la nuiiele. Când oile erau slabe, nu punea nuiielele; așa că cele slabe erau pentru Laban, iar cele tari, pentru Iacov.

Omul acesta s-a îmbogățit astfel din ce în ce mai mult; a avut multe turme, robi și roabe, cămile și măgari.

Cap. 31

Iacov a auzit vorbele **fiilor lui Laban**, care ziceau: „Iacov a luat tot ce era al tatălui nostru și cu averea tatălui nostru și-a agonisit el toată bogăția aceasta.” Iacov s-a uitat și la fața lui Laban și iată că ea nu mai era ca înainte. Atunci, **Domnul** a zis lui Iacov: „Întoarce-te în țara părinților tăi și în locul tău de naștere, și Eu voi fi cu tine.”

Iacov a trimis de a chemat pe **Rahela** și pe **Lea** la câmp, la turma lui. El le-a zis: „După fața tatălui vostru, văd bine că el nu mai este ca înainte, dar **Dumnezeu** tatălui meu a fost cu mine. Voi înșivă știți că am slujit tatălui vostru cu toată **puterea** mea. Și tatăl vostru m-a înșelat: **de zece ori** mi-a schimbat simbria, dar Dumnezeu nu i-a îngăduit să mă păgubească. Ci când zicea el: ‘**Mieii pestriți** să fie simbria ta’, toate oile făceau miei pestriți. Și când zicea: ‘**Mieii bălțați** să fie simbria ta’, toate oile făceau miei bălțați. **Dumnezeu** a luat astfel toată turma tatălui vostru și mi-a dat-o mie. Pe vremea când se

înfierbântau oile, eu am ridicat ochii și am văzut în vis că țapii și berbecii care săreau pe capre și pe oi erau bălțați, pestriți și seini. Și **Îngerul lui Dumnezeu** mi-a zis în vis: ‘Iacove!’ ‘Iată-mă’, am răspuns eu. El a zis: ‘Ridică ochii și privește: toți țapii și berbecii care sar pe capre și pe oi sunt bălțați, pestriți și seini, căci am* văzut tot ce ți-a făcut Laban. Eu sunt **Dumnezeul din Betel**, unde ai uns **un stâlp** de aducere aminte, unde Mi-ai făcut o juruiță. Acum, scoală-te, ieși din țara aceasta și întoarce-te în țara ta de naștere.’”

Rahela și **Lea** au răspuns și i-au zis: „Mai avem noi oare parte și moștenire în casa tatălui nostru? Nu suntem noi oare privite de el ca niște **străine**, fiindcă ne-a vândut și ne-a mâncat și banii? Toată **bogăția** pe care a luat-o Dumnezeu de la tatăl nostru este a noastră și a copiilor noștri. Fă acum tot ce ți-a spus Dumnezeu.”

Iacov s-a sculat și a pus pe copiii și nevestele sale călare pe **cămile**. Și-a luat toată **turma** și toate **averile** pe care le avea, turma pe care o agonisise în Padan-Aram, și a plecat la tatăl său **Isaac**, în țara Canaan.

Pe când **Laban** se dusesse să-și tundă oile, **Rahela** a furat idolii tatălui său, și **Iacov** a înșelat pe Laban, Arameul, căci nu l-a înștiințat de fuga sa. A fugit astfel cu tot ce avea; s-a sculat, a trecut râul (Eufurat) și s-a îndreptat spre muntele Galaad.

A treia zi, au dat de veste lui **Laban** că **Iacov** a fugit. Laban a luat cu el pe frații săi, l-a urmărit cale de șapte zile și l-a ajuns la muntele Galaad. Dar **Dumnezeu** S-a arătat noaptea în vis lui **Laban**, Arameul, și i-a zis: „Ferește-te să spui o vorbă rea lui **Iacov**!” Laban a ajuns dar pe Iacov. Iacov își întinsese cortul pe munte; Laban și-a întins și el cortul cu frații lui pe muntele Galaad.

Atunci, Laban a zis lui Iacov: „Ce-ai făcut? Pentru ce m-ai înșelat și mi-ai luat **fetele** ca pe niște roabe luate cu sabia? Pentru ce ai fugit pe ascuns, m-ai înșelat și nu mi-ai dat de știre? Te-aș fi lăsat să pleci în mijlocul veseliei și al cântecelor, în sunet de timpane și alăută. Nu mi-ai îngăduit nici măcar să-mi sărut nepoții și **fetele**! Ca un nebun ai lucrat. Mâna mea este destul de tare ca să vă fac **rău**, dar Dumnezeuul tatălui vostru mi-a zis în noaptea trecută: ‘Ferește-te să spui o vorbă rea lui Iacov!’ Dar acum, odată ce ai plecat, pentru că te topești de dor după casa tatălui tău, de ce mi-ai furat dumnezeii mei?”

Drept răspuns, **Iacov** a zis lui Laban: „Am fugit, fiindcă mi-era frică, gândindu-mă că poate îmi vei lua înapoi **fetele** tale. Dar să piară acela la care îți vei găsi **dumnezeii** tăi! În fața fraților noștri, cercetează și vezi ce-i la mine din ale tale, și ia-ți-l.” Iacov nu știa că

Rahela îi furase.

Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leei, în cortul celor două roabe și n-a găsit nimic. A ieșit din cortul Leei și a intrat în cortul Rahelei. Rahela luase **idolii**, îi pusese sub samarul cămilei și șezuse deasupra. Laban a scotocit tot cortul, dar n-a găsit nimic. Ea a zis tatălui său: „Domnul meu, să nu te superi dacă nu mă pot scula înaintea ta, căci mi-a venit rânduiala femeilor.” A căutat peste tot, dar n-a găsit **idolii**.

Iacov s-a mâniat și a certat pe **Laban**. A luat din nou cuvântul și i-a zis: „Care este **nelegiuirea** mea și care este **păcatul** meu, de mă urmărești cu atâta înverșunare? Mi-ai scormonit toate lucrurile și ce ai găsit din lucrurile din casa ta? Scoate-le aici, înaintea fraților mei și fraților tăi, ca să judece ei între noi amândoi! Iată, am stat la tine douăzeci de ani; **oile** și **caprele** nu ți s-au stârpit și n-am mâncat berbeci din turma ta. Nu ți-am adus acasă vite sfâșiate de fiare: eu însumi te-am despăgubit pentru ele; îmi cereai înapoi ce mi se fura ziua sau ce mi se fura noaptea. **Ziua** mă topeam de căldură, iar **noaptea** mă prăpădeam de frig și-mi fugea somnul de pe ochi. Iată, douăzeci de ani am stat în casa ta, ți-am slujit paisprezece ani pentru cele **două fete** ale tale și șase ani pentru **turma ta** și de zece ori mi-ai schimbat **simbria**. Dacă n-aș fi avut cu mine pe **Dumnezeul tatălui meu**, pe Dumnezeul lui **Avraam**, pe Acela de care se teme **Isaac**, mi-ai fi dat drumul acum cu mâinile goale. Dar Dumnezeu a văzut suferința mea și osteneala mâinilor mele și ieri noapte a rostit **judecata**.”

Drept răspuns, **Laban** a zis lui Iacov: „Fiicele acestea sunt fiicele mele, copiii aceștia sunt copiii mei, turma aceasta este turma mea și tot ce vezi este al meu. Și ce pot face eu azi pentru fiicele mele sau pentru copiii lor pe care i-au născut? Vino să facem amândoi **un legământ**, și legământul acesta să slujească de mărturie între mine și tine!” Iacov a luat **o piatră** și a pus-o ca **stâlp** de aducere aminte.

Iacov a zis fraților săi: „Strângeți pietre.” Ei au strâns pietre și au făcut **o movilă**, și au mâncat acolo pe movilă. Laban a numit-o **legar-Sahaduta** (Movila mărturiei), și Iacov a numit-o **Galed** (Movila mărturiei). Laban a zis: „**Movila** aceasta să slujească azi de mărturie între mine și tine!” De aceea i-au pus numele **Galed**. Se mai numește și **Mițpa** (Veghere), pentru că Laban a zis: „**Domnul** să vegheze asupra mea și asupra ta când ne vom pierde din vedere unul pe altul. Dacă vei asupri pe **fetele mele** și dacă vei mai lua și alte neveste afară de fetele mele, ia bine seama că nu un om va fi cu noi, ci **Dumnezeu** va fi martor între mine și tine.”

Laban a zis lui Iacov: „Iată **movila** aceasta și iată **stâlpul** acesta pe care l-am ridicat între mine și tine. Movila aceasta să fie martoră și stâlpul acesta să fie martor că nici eu nu voi trece la tine peste movila aceasta și nici tu nu vei trece la mine peste movila aceasta și peste stâlpul acesta, ca să ne facem rău. **Dumnezeul** lui Avraam și al lui Nahor, Dumnezeul tatălui lor să judece între noi.” Iacov a jurat pe Acela de care se temea **Isaac**.

Iacov a adus o jertfă pe munte și a poftit pe frații lui să mănânce; ei au mâncat și au rămas toată noaptea pe munte. **Laban** s-a sculat dis-de-dimineață, și-a sărutat nepoții și fetele și i-a binecuvântat. Apoi a plecat și s-a întors la locuința lui.

Cap. 32

Iacov și-a văzut de drum și l-au întâlnit **îngerii lui Dumnezeu**. Când i-a văzut, Iacov a zis: „Aceasta este **tabăra lui Dumnezeu!**” De aceea a pus locului acelaia numele **Mahanaim** (Tabără îndoită).

Iacov a trimis înainte niște **solii** la fratele său **Esau**, în țara Seir, în ținutul lui Edom. El le-a dat **porunca** următoare: „Iată ce să spuneți domnului meu **Esau**: ‘Așa vorbește robul tău Iacov: «Am locuit la **Laban** și am rămas la el până acum; am boi, măgari, oi, robi și roabe și trimit să dea de știre lucrul acesta domnului meu, ca să capăt trecere înaintea ta.»”

Solii s-au întors înapoi la Iacov și au zis: „Ne-am dus la fratele tău Esau, și el vine înaintea ta cu patru sute de oameni.” **Iacov** s-a însăimântat foarte mult și l-a apucat groaza. A împărțit în două tabere oamenii pe care-i avea cu el, oile, boii și cămilele și a zis: „Dacă vine **Esau** împotriva uneia din tabere și o bate, tabăra care va rămâne va putea să scape.”

Iacov a zis: „**Dumnezeul** tatălui meu **Avraam**, Dumnezeul tatălui meu **Isaac**! Tu, Doamne, care mi-ai zis: ‘Întoarce-te în țara ta și în locul tău de naștere și voi îngriji ca să-ți meargă bine!’ Eu sunt prea mic pentru toate îndurările și pentru toată credincioșia pe care ai arătat-o față de robul Tău, căci am trecut **lordanul** acesta numai cu toiagul meu, și iată că acum fac două tabere. Izbăvește-mă, Te rog, din mâna fratelui meu, din mâna lui **Esau**! Căci mă tem de el, ca să nu vină și să mă lovească, pe mine, pe mame și pe copii. Și Tu ai zis: ‘Eu voi îngriji ca să-ți meargă bine și-ți voi face sămânța ca nisipul

mării, care, de mult ce este, nu se poate număra.”

Iacov a petrecut noaptea în locul acela. A luat din ce mai avea cu el și a pus deoparte, ca **dar** pentru fratele său **Esau**: două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci, treizeci de cămile alăptătoare cu mânjii lor, patruzeci de vaci și zece tauri, douăzeci de măgărițe și zece măgăruși. Le-a dat **robilor** săi, turmă cu turmă, deosebit, și a poruncit robilor săi: „Treceți înaintea mea și lăsați o depărtare între fiecare turmă.” A dat celui dintâi porunca următoare: „Când te va întâlni fratele meu Esau și te va întreba: ‘Al cui ești? Unde te duci? Și a cui este turma aceasta dinaintea ta?’ să răspunzi: ‘A robului tău **Iacov**; ea este un **dar** trimis domnului meu **Esau**, și el însuși vine în urma noastră.” A dat aceeași **poruncă** celui de al doilea, celui de al treilea și tuturor celor ce mânau turmele: „Așa să vorbiți domnului meu **Esau** când îl veți întâlni. Să spuneți: ‘Iată, robul tău **Iacov** vine și el după noi.’” Căci își zicea el: „Îl voi potoli cu darul acesta care merge înaintea mea; în urmă îl voi vedea față în față, și poate că mă va primi cu bunăvoință.”

Astfel, **darul** a trecut înainte, iar el a rămas în **tabără** în noaptea aceea. Tot în noaptea aceea s-a sculat, a luat pe cele două neveste ale lui, pe cele două roabe și pe cei unsprezece copii ai lui și a trecut **vadul Iabocului**. I-a luat, i-a trecut pârâul și a trecut tot ce avea.

Iacov însă a rămas singur. Atunci, **un om** s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor. Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov, pe când se lupta cu el. **Omul** acela a zis: „Lasă-mă să plec, căci se revarsă zorii.” Dar Iacov a răspuns: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.” Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele?” „**Iacov**”, a răspuns el. Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema **Israel** (Cel ce luptă cu Dumnezeu), căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.” Iacov l-a întrebat: „Spune-mi, Te rog, **numele Tău**.” El a răspuns: „Pentru ce îmi ceri **numele**?” Și l-a binecuvântat acolo. Iacov a pus locului aceluia numele **Peniel** (Fața lui Dumnezeu); „căci”, a zis el, „am văzut pe **Dumnezeu** față în față, și totuși am scăpat cu viață”.

Răsărea soarele când a trecut pe lângă **Peniel**. Însă **Iacov** șchiopăta din coapsă. Iată de ce, până în ziua de azi, **israeliții** nu mănâncă vâna de la încheietura coapsei, căci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în vână.

Cap. 33

Iacov a ridicat ochii și s-a uitat, și iată că **Esau** venea cu patru sute de oameni. Atunci a împărțit copiii între **Lea**, **Rahela** și cele **două roabe**. A pus în frunte roabele cu copiii lor, apoi pe **Lea** cu copiii ei și la urmă pe **Rahela** cu Iosif. El însuși a trecut înaintea lor și s-a aruncat cu fața la pământ de șapte ori, până ce s-a apropiat de tot de fratele său.

Esau a alergat înaintea lui, l-a îmbrățișat, i s-a aruncat pe grumaz și l-a sărutat. Și au plâns. Esau, ridicând ochii, a văzut femeile și copiii și a zis: „Cine sunt aceia?” Și Iacov a răspuns: „Sunt **copiii** pe care i-a dat Dumnezeu robului tău.” Roabele s-au apropiat cu copiii lor și s-au aruncat cu fața la pământ.

Lea și copiii ei, de asemenea, s-au apropiat și s-au aruncat cu fața la pământ. În urmă s-au apropiat **Iosif** și **Rahela** și s-au aruncat cu fața la pământ.

Esau a zis: „Ce ai de gând să faci cu toată **tabăra** aceea pe care am întâlnit-o?” Și Iacov a răspuns: „Voiesc să capăt trecere cu ea înaintea domnului meu.” Esau a zis: „Eu am din belșug; păstrează, frate, ce este al tău.”

Și **Iacov** a răspuns: „Nu, te rog, dacă am căpătat trecere înaintea ta, primește **darul** acesta din mâna mea, căci m-am uitat la fața ta cum se uită cineva la **Fața lui Dumnezeu**, și tu m-ai primit cu bunăvoință. Primește deci **darul** meu care ți-a fost adus, fiindcă Dumnezeu m-a umplut de bunătăți și am de toate.” Astfel a stăruit de el, și **Esau** a primit.

Esau a zis: „Haidem să plecăm și să pornim la drum; eu voi merge înaintea ta.” Iacov i-a răspuns: „Domnul meu vede că **copiii** sunt micșori și am oi și vaci fătate; dacă le-am sili la drum o singură zi, toată turma va perici. Domnul meu s-o ia înaintea robului său, și eu voi veni încet pe urmă, la pas cu turma, care va merge înaintea mea, și la pas cu copiii, până voi ajunge la domnul meu în Seir.”

Esau a zis: „Vreau să las cu tine măcar o parte din oamenii mei.” Și Iacov a răspuns: „Pentru ce aceasta? Mi-ajunge să capăt trecere înaintea ta, domnul meu!” În aceeași zi, **Esau** a luat drumul înapoi la Seir.

Iacov a plecat mai departe la **Sucot**. Și-a zidit o casă și a făcut colibe pentru turme. De aceea s-a dat locului acela numele **Sucot** (Colibe). La întoarcerea lui din Padan-Aram,

Iacov a ajuns cu bine în cetatea Sihem, în țara **Canaan**, și a tăbărât înaintea cetății. Partea de ogor pe care își întinsese cortul a cumpărat-o de la **fiii lui Hamor**, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita. Și acolo a ridicat **un altar**, pe care l-a numit **El-Elohe-Israel** (Domnul este Dumnezeuul lui Israel).

Cap. 34

Dina, fata pe care o născuse lui Iacov **Lea**, a ieșit să vadă pe fetele țării. Ea a fost zărită de **Sihem**, fiul hevitului Hamor, **domnitorul țării**. El a pus mâna pe ea, s-a culcat cu ea și a necinstit-o. S-a lipit cu toată inima de Dina, fata lui Iacov, a iubit fata și a căutat s-o liniștească. După aceea **Sihem** a zis tatălui său **Hamor**: „Ia-mi de **nevastă** pe fata aceasta!”

Iacov a aflat că-i necinstise pe fiică-sa **Dina** și, fiindcă fiii săi erau cu vitele la pășune, Iacov a tăcut până la întoarcerea lor. **Hamor**, tatăl lui Sihem, s-a dus la **Iacov** ca să-i vorbească. Dar, când s-au întors **fiii lui Iacov** de la pășune și au auzit lucrul acesta, s-au supărat și s-au mâniat foarte tare, pentru că **Sihem** săvârșise **o mișelie în Israel**, culcându-se cu fata lui Iacov: așa ceva n-ar fi trebuit să se facă niciodată.

Hamor le-a vorbit astfel: „Fiul meu Sihem s-a lipit cu toată inima de fata voastră. Vă rog, dați-i-o de **nevastă** și încuscriți-vă cu noi; voi dați-ne **fetele** voastre și luați pentru voi pe ale noastre! Locuiți cu noi; țara vă stă înaintea, rămâneți în ea, faceți negoț și cumpărați pământuri în ea.”

Sihem a zis tatălui și fraților **Dinei**: „Să capăt trecere înaintea voastră, și vă voi da ce-mi veți cere. Cereți-mi **o zestre** cât de mare și cât de multe daruri, și voi da tot ce-mi veți zice; numai dați-mi **fata de nevastă**.”

Fiii lui Iacov au răspuns și au vorbit cu vicleșug lui Sihem și tatălui său Hamor, pentru că **Sihem** necinstise pe sora lor **Dina**. Ei i-au zis: „Este un lucru pe care nu-l putem face, să dăm pe sora noastră unui om netăiat împrejur, căci ar fi **o ocară** pentru noi. Nu ne vom învoi la așa ceva decât dacă vă faceți și voi ca noi și dacă orice **parte bărbătească** dintre voi se va tăia împrejur. Atunci vă vom da pe fetele noastre și vom lua pentru noi pe ale voastre; vom locui cu voi și vom face împreună un singur norod. Dar, dacă nu voiți să ne ascultați și să vă tăiați împrejur, ne vom lua fata și vom pleca.”

Cuvintele lor au plăcut lui **Hamor** și lui **Sihem**, fiul lui Hamor. Tânărul n-a pregetat să facă lucrul acesta, căci iubea pe fata lui Iacov și era cel mai bine văzut în casa tatălui său. **Hamor** și fiul lui **Sihem** s-au dus la **poarta cetății** și au vorbit astfel oamenilor din cetatea lor: „Oamenii aceștia au gânduri de pace față de noi; să rămână dar în țară și să facă negot; țara este destul de largă pentru ei. Noi vom lua de neveste pe **fetele lor** și le vom da de neveste pe **fetele noastre**. Dar oamenii aceștia nu vor voi să locuiască împreună cu noi, ca să alcătuim un singur popor, decât dacă orice **parte bărbătească** dintre noi se va tăia împrejur, după cum și ei înșiși sunt tăiați împrejur. **Turmele lor, averile lor și toate vitele lor vor fi atunci ale noastre**. Să primim numai ce cer ei, ca să rămână la noi.”

Toți cei ce treceau pe **poarta cetății** au ascultat pe **Hamor** și pe fiul său **Sihem** și toți bărbații au fost tăiați împrejur, toți cei ce treceau pe poarta cetății.

A treia zi, pe când sufereau ei încă, cei doi fii ai lui Iacov, **Simeon** și **Levi**, frații Dinei, și-au luat, fiecare, **sabia**, s-au năpustit asupra cetății care se credea în liniște și au ucis pe toți **bărbații**. Au trecut, de asemenea, prin ascuțișul sabiei pe **Hamor** și pe fiul său **Sihem**; au ridicat pe **Dina** din casa lui Sihem și au ieșit afară. **Fiii lui Iacov** s-au aruncat asupra celor morți și au jefuit cetatea, pentru că necinstiseră pe sora lor. Le-au luat oile, boii și măgarii, tot ce era în cetate și ce era pe câmp; le-au luat ca pradă de război toate **bogățiile, copiii și nevestele** și tot ce se găsea în case.

Atunci, **Iacov** a zis lui **Simeon** și lui **Levi**: „Voi m-ați nenorocit, făcându-mă urât locuitorilor țării, **canaaniților și fereziților**. N-am sub porunca mea decât un mic număr de oameni; ei se vor strânge împotriva mea, mă vor bate și voi fi nimicit, eu și casa mea.” Ei au răspuns: „Se cuvenea oare să se poarte cu **sora noastră** cum se poartă cu o curvă?”

Cap. 35

Dumnezeu a zis lui Iacov: „Scoală-te, suie-te la Betel, locuiește acolo și ridică acolo **un altar Dumnezeului** care ți S-a arătat când fugeai de fratele tău **Esau**.”

Iacov a zis casei lui și tuturor celor ce erau cu el: „Scoateți dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru, curățiți-vă și schimbați-vă hainele, ca să ne sculăm și să ne suim la Betel, căci acolo voi ridica **un altar Dumnezeului** care m-a ascultat în **ziua necazului** meu și

care a fost cu mine în călătoria pe care am făcut-o.” Ei au dat lui Iacov toți dumnezeii străini care erau în mâinile lor și cerceii pe care-i purtau în urechi. **Iacov** i-a îngropat în pământ, sub stejarul de lângă **Sihem**. Apoi au plecat.

Groaza lui Dumnezeu s-a răspândit peste cetățile care-i înconjurau, așa că locuitorii lor n-au urmărit pe fiii lui Iacov. Iacov și toți cei ce erau cu el au ajuns la Luz, adică **Betel**, în țara **Canaan**. A zidit acolo **un altar** și a numit locul acela **El-Betel** (Dumnezeul Betelului), căci acolo i Se descoperise **Dumnezeu** când fugea de fratele său.

Debora, doica Rebecăi, a murit și a fost îngropată mai jos de Betel, sub stejarul căruia i s-a pus numele: „**Stejarul jalei**”.

Dumnezeu S-a arătat iarăși lui **Iacov** după întoarcerea lui din Padan-Aram și l-a binecuvântat. Dumnezeu i-a zis: „Numele tău este **Iacov**, dar nu te vei mai chema Iacov, ci numele tău va fi **Israel**.” Și i-a pus numele **Israel**. Dumnezeu i-a zis: „Eu sunt **Dumnezeul cel Atotputernic**. Crește și înmulțește-te; **un neam** și o **mulțime de neamuri** se vor naște din tine și chiar **împărați** vor ieși din coapsele tale. Ție îți voi da **țara** pe care am dat-o lui **Avraam** și lui **Isaac** și voi da țara aceasta seminței tale după tine.” **Dumnezeu** S-a înălțat de la el, în locul unde îi vorbise.

Și **Iacov** a ridicat **un stâlp** de aducere aminte în locul unde îi vorbise Dumnezeu, un stâlp de piatră, pe care a adus **o jertfă de băutură** și a turnat untdelemn. Iacov a numit locul unde îi vorbise Dumnezeu, **Betel**.

Apoi au plecat din Betel și mai era o depărtare bunicică până la Efrata, când **Rahelei** i-au venit durerile nașterii. A avut o naștere grea și, în timpul durerilor nașterii, **moașa** i-a zis: „Nu te teme, căci mai ai **un fiu!**” Și, pe când își dădea ea sufletul, căci trăgea să moară, i-a pus numele **Ben-Oni** (Fiul durerii mele), dar tatăl său l-a numit **Beniamin** (Fiul dreptei). **Rahela** a murit și a fost îngropată pe drumul care duce la Efrata, sau **Betleem**. Iacov a ridicat **un stâlp** pe mormântul ei: acesta este stâlpul de pe mormântul Rahelei, care este și azi.

Israel a plecat mai departe și și-a întins cortul dincolo de Migdal-Eder. Pe când locuia Israel în ținutul acesta, **Ruben** s-a dus și s-a culcat cu **Bilha**, țitoarea tatălui său. Și Israel a aflat. **Fiii lui Iacov** erau în număr de doisprezece.

Fiii Leei: Ruben, întâiul născut al lui Iacov, **Simeon**, **Levi**, **Iuda**, **Isahar** și **Zabulon**.

Fiii Rahelei: Iosif și **Beniamin**.

Fiii Bilhei, roaba Rahelei: Dan și Neftali.

Fiii Zilpei, roaba Leei: Gad și Așer.

Aceștia sunt **fiii lui Iacov**, care i s-au născut în Padan-Aram. **Iacov** a ajuns la tatăl său Isaac, la Mamre, la Chiriati-Arba, care este tot una cu **Hebronul**, unde locuiseră ca străini Avraam și Isaac.

Zilele vieții lui **Isaac** au fost de o sută optzeci de ani. Isaac și-a dat duhul și a murit și a fost adăugat la poporul său, bătrân și sătul de zile. Fiii săi, **Esau și Iacov**, l-au îngropat.

Cap. 36

Iată spița neamului lui **Esau**, adică **Edom**. Esau și-a luat **neveste** dintre fetele Canaanului: pe **Ada**, fata hetitului Elon, pe **Oholibama**, fata Anei, fata hevitului Tibeon, și pe **Basmat**, fata lui Ismael, sora lui Nebaiot.

Ada a născut lui Esau pe **Elifaz**, **Basmat** a născut pe **Reuel** și **Oholibama** a născut pe **Ieuș**, **Iaelam** și **Core**. Aceștia sunt fiii lui Esau, care i s-au născut în țara Canaan.

Esau și-a luat nevestele, fiii și fiicele, toată lumea din casă, turmele, toate vitele și toată averea pe care și-o agonisise în țara Canaan și s-a dus într-o **altă țară**, departe de fratele său **Iacov**. Căci **bogățiile** lor erau prea mari ca să poată locui împreună și ținutul în care locuiau ca străini nu le mai putea ajunge din pricina turmelor lor. Esau s-a așezat în muntele Seir. **Esau** înseamnă **Edom**.

Iată spița neamului lui **Esau**, tatăl edomiților, în **muntele Seir**. Iată numele fiilor lui Esau: **Elifaz**, fiul Adei, nevasta lui Esau; **Reuel**, fiul Basmatei, nevasta lui Esau.

Fiii lui Elifaz au fost: **Teman**, **Omar**, **Țefo**, **Gaetam** și **Chenaz**. Și **Timna** era țitoarea lui Elifaz, fiul lui Esau; ea a născut lui Elifaz pe **Amalec**. Aceștia sunt fiii Adei, nevasta lui Esau.

Iată **fiii lui Reuel**: **Nahat**, **Zerah**, **Șama** și **Miza**. Aceștia sunt **fiii Basmatei**, nevasta lui Esau.

Iată **fiii Oholibamei**, fata Anei, fata lui Tibeon, nevasta lui Esau: Ea a născut lui Esau pe

Ieuș, Iaelam și Core.

Iată **căpeteniile** semințiilor ieșite din fiii lui Esau. Iată **fiii lui Elifaz**, întâiul născut al lui Esau: căpetenia **Teman**, căpetenia **Omar**, căpetenia **Tefo**, căpetenia **Chenaz**, căpetenia **Core**, căpetenia **Gaetam**, căpetenia **Amalec**. Aceștia sunt **căpeteniile** ieșite din **Elifaz**, în țara Edom. Aceștia sunt **fiii Adei**.

Iată **fiii lui Reuel**, fiul lui Esau: căpetenia **Nahat**, căpetenia **Zerah**, căpetenia **Șama**, căpetenia **Miza**. Aceștia sunt căpeteniile ieșite din Reuel, în țara Edom. Aceștia sunt **fiii Basmatei**, nevasta lui Esau.

Iată **fiii Oholibamei**, nevasta lui Esau: căpetenia **Ieuș**, căpetenia **Iaelam**, căpetenia **Core**. Aceștia sunt căpeteniile ieșite din Oholibama, fata Anei, nevasta lui Esau. Aceștia sunt **fiii lui Esau** și aceștia sunt **căpeteniile** semințiilor lor. **Esau** înseamnă **Edom**.

Iată **fiii lui Seir**, Horitul, vechii locuitori ai țării: **Lotan**, **Șobal**, **Țibeon**, **Ana**, **Dișon**, **Ețer** și **Dișan**. Aceștia sunt căpeteniile horiților, fiii lui Seir, în țara Edom.

Fiii lui **Lotan** au fost: **Hori** și **Hemam**. Sora lui Lotan a fost **Timna**.

Iată fiii lui **Șobal**: **Alvan**, **Manahat**, **Ebal**, **Șefo** și **Onam**.

Iată fiii lui **Țibeon**: **Aia** și **Ana**. **Ana** acesta a găsit izvoarele calde în pustie, când păștea măgarii tatălui său Țibeon.

Iată fiii lui **Ana**: **Dișon** și **Oholibama**, fata lui Ana.

Iată fiii lui **Dișon**: **Hemdan**, **Eșban**, **Itran** și **Cheran**.

Iată fiii lui **Ețer**: **Bilhan**, **Zaavan** și **Acan**.

Iată fiii lui **Dișan**: **Uț** și **Aran**.

Iată **căpeteniile horiților**: căpetenia **Lotan**, căpetenia **Șobal**, căpetenia **Țibeon**, căpetenia **Ana**, căpetenia **Dișon**, căpetenia **Ețer**, căpetenia **Dișan**. Aceștia sunt căpeteniile horiților, căpeteniile pe care le-au avut în țara lui Seir.

Iată **împărații** care au împărățit în țara Edom, înainte de a împărăți **un împărat** peste copiii lui Israel.

Bela, fiul lui Beor, a împărățit peste Edom, și numele cetății lui era Dinhaba. Bela a murit și în locul lui a împărățit **Iobab**, fiul lui Zerah din Boțra. Iobab a murit și în locul lui a împărățit **Hușam**, din țara temaniților. Hușam a murit și în locul lui a împărățit **Hadad**, fiul lui Bedad. El a bătut pe **Madian** în câmpia Moabului. Numele cetății lui era Avit. Hadad a murit și în locul lui a împărățit **Samla** din Masreca. Samla a murit și în locul lui a împărățit **Saul** din Rehobot pe Râu. Saul a murit și în locul lui a împărățit **Baal-Hanan**, fiul lui Acbor. Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a murit și în locul lui a împărățit **Hadar**. Numele cetății lui era Pau și numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab.

Iată numele **căpeteniilor** ieșite din **Esau**, după semințiile lor, după ținuturile lor și după numele lor: căpetenia **Timna**, căpetenia **Alva**, căpetenia **Ietet**, căpetenia **Oholibama**, căpetenia **Ela**, căpetenia **Pinon**, căpetenia **Chenaz**, căpetenia **Teman**, căpetenia **Mibțar**, căpetenia **Magdiel**, căpetenia **Iram**. Acestea sunt **căpeteniile lui Edom**, după locuințele lor, în țara pe care o aveau. Acesta este **Esau**, tatăl edomiților.